Talmudic Methodologies #2

1) Babylonian Talmud, Berakhot 35a-b

מתני**י כיצד מברכין** על הפירות? על פירות האילן הוא אומר: ״בורא פרי העץ״, חוץ מן היין, שעל היין הוא אומר: ״בורא פרי הגפן״. ועל פירות הארץ הוא אומר: ״בורא פרי האדמה״, חוץ מן הפת, שעל הפת הוא אומר: ״המוציא לחם מן הארץ״. ועל הירקות הוא אומר: ״בורא פרי האדמה״. רבי יהודה אומר: ״בורא מיני דשאים.״

MISHNA: How does one recite a blessing over fruits? Over fruits that grow on a tree one recites: Who creates fruit of the tree, with the exception of wine. Over wine one recites: Who creates fruit of the vine. Over fruits that grow from the earth, one recites: Who creates fruit of the ground, with the exception of bread, as over bread one recites: Who brings forth bread from the earth. Over vegetables one recites: Who creates fruit of the ground. Rabbi Yehuda says: Who creates various kinds of herbs.

גמ׳ מנא הני מילי? דתנו רבנן: ״ קֹדֶשׁ הָלּוּלִים לַה׳״ (ויקרא יט:כד), מלמד שטעונים ברכה לפניהם ולאחריהם. מכאן אמר רבי עקיבא: אסור לאדם שיטעום כלום קודם שיברך...

From where are these matters, the obligation to recite a blessing before eating, derived? The Gemara answers: As the Sages taught: With regard to saplings, it is stated that in their fourth year their fruit will be: "...sanctified for praises before the Lord" (Leviticus 19:24). This verse teaches that they require praise of God in the form of a blessing both beforehand and thereafter, as the verse says praises in the plural. From here, Rabbi Akiva said: A person is forbidden to taste anything before he recites a blessing...

ואי לא יליף גזרה שוה, ברכה מנא ליה? ואי נמי יליף גזרה שוה, אשכחן לאחריו, לפניו מנין? הא לא קשיא, דאתיא בקל וחומר: כשהוא שבע מברך, כשהוא רעב — לא כל שכן...

And if one does not derive by means of a verbal analogy, from where do they derive to recite a blessing before partaking of food? And even if one derives by means of a verbal analogy, we found a source for the obligation to recite a blessing after eating, from where is it derived that there is an obligation to recite a blessing beforehand? This is not a difficulty as it may be derived by means of an *a fortiori* inference: If when one is satiated, after eating, one is obligated to recite a blessing over food, when one is hungry, before eating, all the more so that one is obligated to recite a blessing over food.

ולמאן דתני "נטע רבעי", הא תינח כל דבר נטיעה. דלאו בר נטיעה, כגון בשר ביצים ודגים מנא ליה? אלא סברא הוא: אסור לו לאדם שיהנה מן העולם הזה בלא ברכה...

According to the one who taught: A fourth-year sapling, it works out well with regard to everything that can be planted, that one is obligated to recite a blessing. However, with regard to items that cannot be planted, such as meat, eggs, and fish, from where do they derive the that one is obligated to recite a blessing? Rather, the obligation to recite a blessing over food is founded on reason: One is forbidden to derive benefit from this world without a blessing...

... אמר רבי חנינא בר פפא: כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו גוזל להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל... Rabbi Ḥanina bar Pappa said: Anyone who derives benefit from this world without a blessing, it is as if they stole from God and the community of Israel...

2) R. Shlomo Yitzhaki (*Rashi*, 11th cent), Berakhot 48b, 35a, 35b

when one is satiated- it is obligatory to bless and give thanks for that satiation.

rather it is founded in reason. Rather it is founded in reason, that since one derived benefit, one has to thank the creator. stole from God-[stole] God's blessing.

כשהוא שבע - מצוה לברך ולהודות על שבעו.

אלא סברא הוא- ... אלא סברא הוא, דכיון דנהנה צריך להודות למי שבראם. גוזל להקדוש ברוך הוא - את ברכתו. rabbi@columbia.edu